

Skånsk Fremtid

NR. 69 - FORÅR 2017

SKÅNSK FREMTID 25 ÅR

I 1991 udgav journalist og redaktør Kjeld B. Nilsson bogen "Skåne - vort glemte land" (202 sider) på Bogans Forlag. Bag denne bog lå foruden et stykke familiehistorie tillige et grundigt forarbejde med rejser i Skaane og studier i tilgængelig litteratur (Knud Fabricius, Palle Lauring, Uno Røndahl m.fl.).

I det tidlige forår 1992 drog en lille delegation på fire personer over Øresund for at møde ledende medlemmer af den nystiftede skånske organisation Skånsk Framtid. Mødet fandt sted i Landskrone på gæstgiveriet Kongsgaarden (Erikstorps Kungsgård), hvis nuværende bygninger er fra slutningen af 1700-årene (se foto).

Grunden til navnet Kongsgaarden skulle være, at unionskongen Erik af Pommern lod opføre en kongsgård på stedet nær sin nyanlagte by Lands Krone, der formentlig var tænkt som hele Nordens fremtidige hovedstad.

Som rigsbanner for det samlede Norden lod Erik kreere et korsflag, som er et rødt kors på gul bund. Altså de omvendte (inverterede) farver i forhold til Skånelands flag (gult kors på rød bund). Kong Eriks flag kaldes også Unionsflaget efter kalmarunionen, og i nutiden bruger Lunds Stift samme korsflag og farvekombination som sit stifts-mærke.

Deltagerne i forårsmødet i Landskrone i 1992 var Kjeld B. Nilsson (delegationsleder), Evan Bogan, Jesper Klein og Knud J. Holdt. Efter tilbagekomsten til København blev Foreningen Skånsk Fremtid stiftet nogle uger senere. Det skete på adressen Frederiksgade 9 over for Marmorkirken i København (se foto med Ansgar statuen).

På denne adresse havde landsretssagfører Jørgen Julius Kopp (1923-1998) sit advokatkontor i samvirke med andre jurister. Kopp udfærdigede den nye forenings vedtægter efter alle kunstens regler; og det er de samme, der stadig er i kraft - med få justeringer siden. Seneste ændring var, at antallet af bestyrelsesmedlemmer blev reduceret fra syv til fem.

Jørgen Kopp udnævntes til sekretariatschef og næstformand, mens Kjeld B. Nilsson efter en kort indkøringsperiode blev valgt til formand.

Frederiksgade ved Marmorkirken i København

Kopps kontor, Frederiksgade 9, stuen (vinduerne bag træet)

Landskrone Kongsgaard (Erikstorp)

Blandt de tidlige bestyrelsesmedlemmer var forlægger Evan Bogan, skuespiller Jesper Klein (1944-2011), redaktør Hjalmar Havelund (1915-2007), arkitekt Jørgen Hersaa, mens Knud J. Holdt fik titel af sekretær samt møde- og turansvarlig.

Lidt senere kom følgende ind i bestyrelsen: redaktør Allan Aistrup, seminarielektor Ib Olesen (1931-2013), sekretær Evy Holmberg (1918-2012), øjenlæge Claus Nissen og farvehandler Jørgen Palm Steffen.

Da Kopp døde i 1998, rykkede Knud J. Holdt op som næstformand, og da Kjeld B. Nilsson gik af som formand i 2001, overtog Knud J. Holdt denne post, som han har bestridt lige siden.

Astronom Søren Madsen overtog i 2001 næstformandsposten, som efter nogle år gik til Jesper Klein og nu indehaves af teaterdirektør Birthe Rostrup, der også bestyrer sekretariatsfunktionen (bladudsendelse m.v.).

Søndag 14. april 2013 udnævntes Kjeld B. Nilsson til æresmedlem i Foreningen Skånsk Fremtid. Det skete ved den årlige generalforsamling, der fandt sted i Højerup ved Stevns Klint (registreret som verdensnaturarv 2014).

Kjeld B. Nilsson var redaktør af foreningsbladet Skånsk Fremtid til og med nummer 61 (forår 2012), hvorefter Knud J. Holdt overtog redaktørposten fra nummer 62 (efterår 2013). I de første år af foreningens liv udkom der fire numre pr. år af foreningsbladet, faciliteret af en gunstig aftale med postvæsenet. Fra blad nr. 62 udsendes der to numre om året, forår og efterår.

I den første tid arrangerede foreningen en hel del ekskursioner til Skånelandene, men har af ressourcemæssige grunde fravalgt denne medlemsservice. I stedet henvises der til de glimrende udflugter til det gamle østensundske fædreland, som

Dansk-Skaansk Forening står for. Disse veltilrettelagte dagsture foregår i bus med frokost undervejs.

For de forrædtte skåninger var tiden fra 1658 og 200 år frem en lidelsesfuld orkenvandring. De seneste 150 år har været noget tåleligere, dog uden at de svenske magthaveres afdanskning af Skånelandene er blevet bremset. Den fortsatte og fortsætter uden ophold med historiske logne som det foretrukne våben.

Der har ikke været mange lyspunkter i mørket gennem alle disse år. En af de mere heroiske undtagelser bar navnet Berndt David Assarsson (1892-1955). Han var af højlerd skånsk familie og valgte svenske kyrkan fra, den, der i sin afgrundsdybe ukristelighed havde forrædt Skånelands folk, og han valgte den romerskkatholske lære til og blev pater med bopæl i Helsingborg, hvor han ligger begravet på kirkegården. I 1923 fik han udgivet et lille skrift (Det skånske problemet) til forsvar for Skånelands folk. Heri opridser han fire muligheder for, hvordan Skaane kunne regeres i fremtiden. Han afviser de tre af disse og vælger som sin foretrukne følgende, her citeret fra Kjeld B. Nilssons bog fra 1991 (side 54):

"Skåne er et barn af Danmark og Sverige i forening og er kaldet til at være båndet, som forener begge lande i al fremtid. Mange skånske patrioter har slået det skånske problem ud af tankerne, fordi de ikke kunne se en tilfredsstillende løsning på de historiske vanskeligheder. De var bange for ufrugtbar skænderier. Men det sidste alternativ [Skåne styret af Danmark og Sverige i forening] løser Skånes nationale problem med respektfuld og finfølelse hensyntagen til hele Skånes historie. Og det vil måske være det stærkest tænkelige hjælpemiddel i den aktuelle skandinavismes tjeneste."

En meget smuk skildring af David Assarssons liv og virke er skrevet af Lars B. Fabricius (1916-2007), der var medlem i Foreningen Skånsk Fremtid fra dennes stiftelse i 1992. Fabricius, der også i sin ungdom var konverteret til den romerskkatholske kristendomsvariant, var en nær ven af Assarsson og fik derfor tillidsfuld adgang til hans efterladte papirer. Fabricius' biografi af Assarsson er offentliggjort i Catholica 1957 og bærer titlen "David Assarsson - en pionerskikkelse" (24 sider).